1319a/27.05.2026

Parlamentul României
Senatul României

Grupul Parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor

ÎNTREBARE PARLAMENTARĂ

Către: Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, în atenția domnului ministru Cseke Attila-Zoltán
De la: Domnul Andrei-Emil Dîrlău, Senator ales în Circumscripţia electorală nr.01 Alba
Subiectul întrebării: Stadiul expertizării seismice a unităților de învățământ și rata de absorbție a fondurilor naționale destinate acestui scop

Stimate domnule ministru,

Faptul că România este una dintre cele mai expuse țări din Europa la riscul seismic nu este o afirmație retorică — este o realitate cuantificată: peste 270.000 de elevi merg zilnic la școală în clădiri cu risc seismic ridicat, conform Strategiei Naționale de Reducere a Riscurilor Dezastrelor Naturale 2024-2035[1]. Citiți din nou: 270.000 de copii, în fiecare zi, în clădiri care, în cazul unui cutremur major, ar putea să nu reziste!

Memoria colectivă a României păstrează, cu tot cu cicatricile ei, imaginea din 4 martie 1977 - aproape 1.600 de morți, zeci de mii de răniți,

[1] https://igsu.ro/resources/4ef60ca5-946e-43c0-8f3c-753e62b5caf7.pdf

un oraș în ruine. Dar dacă acel cutremur s-ar produce astăzi, cu aceeași intensitate, bilanțul ar fi incomparabil mai grav — pentru că patrimoniul construit al României a îmbătrânit, pentru că expertizarea a mers lent, iar consolidarea a mers și mai lent. Iar în drumul unui cutremur major s-ar afla, inevitabil, și școlile.

Statul român dispune, în teorie, de instrumentele necesare pentru a acționa - există Programul Național de Expertizare a Clădirilor Publice cu Risc Seismic din sistemele de sănătate și învățământ[2], cu termen legal de finalizare a expertizărilor la 1 iunie 2026 — termen care tocmai este pe punctul de a expira. Există Programul Național de Investiții „Școli sigure și sănătoase"[3], prelungit prin actul normativ din decembrie 2025 până în 2028, există finanțare de la bugetul de stat, declarată 100%, inclusiv pentru expertizare.

Și totuși, stimate domnule ministru, întrebarea esențială rămâne fără un răspuns public: câte din cele aproximativ 3.200 de unități administrativ-teritoriale ale României au accesat, efectiv, aceste instrumente? Câte primării au solicitat finanțare pentru expertizarea seismică a școlilor din subordine? Câte au semnat contracte? Câte au finalizat expertizările? Câte clădiri au rămas în afara oricărui program, fie din lipsă de capacitate administrativă, fie din indiferență, fie din cauza unor proceduri de accesare inutilizabil de stufoase?

Absența unui răspuns transparent la aceste întrebări nu este un detaliu tehnic — este o eșec de politică publică - programele există, banii, de asemenea, urgențe există. Însă, ceea ce lipsește, în mod repetat și sistematic, este voința administrativă de a transforma cifrele din strategii în realitate din teren.

Având în vedere cele expuse, stimate domnule ministru, vă rog să îmi comunicați, punctual, răspunsuri pentru următoarele întrebări:

---

[2] https://www.mdlpa.ro/pages/programnationalexpertizacladiririscseismicsistemsanatare

[3] https://www.mdlpa.ro/pages/pnss

1. Câte unități administrativ-teritoriale din România au solicitat, până la data prezentei întrebări, fonduri pentru expertizarea seismică a unităților de învățământ din subordine, în cadrul programelor naționale gestionate de Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației?

2. Câte dintre aceste solicitări au fost aprobate, câte sunt în curs de soluționare și câte au fost respinse — cu indicarea principalelor motive de respingere sau de blocare administrativă?

3. Care este numărul total al unităților de învățământ expertizate tehnic seismic prin programele ministerului, defalcat pe clase de risc seismic (Rs I, Rs II, Rs III, Rs IV), și câte unități școlare nu au fost încă expertizate la data expirării termenului legal de 1 iunie 2026?

4. Care este bugetul total alocat și cel efectiv cheltuit, pe fiecare program național destinat expertizării, clasificării și consolidării unităților școlare, în perioada 2023-2026? Care sunt principalele cauze ale neabsorbției fondurilor disponibile, acolo unde aceasta s-a produs?

5. Ministerul a identificat, până în prezent, unități administrativ-teritoriale care nu au depus nicio solicitare și nu au inițiat niciun demers de expertizare? Dacă da, ce măsuri concrete au fost sau urmează să fie luate pentru a remedia această situație?

Solicit răspuns scris.

Cu aleasă considerație,

Senator Andrei Emil Dîrlău, Membru al Comisiei pentru Politică Externă, Secretar al Comisiei pentru Afaceri Europene